

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11363/2024
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владица Ђуртовић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије – Високог савета судства – Први основни суд у Београду, коју заступа државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 8/24 од 25.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 8/24 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр 246/23 од 23.10.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 1.500 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 23.10.2023. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу у коме је тражила да се обавезе тужена да тужилци исплати разлику између траженог износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења и износа досуђеног ставом првим изреке, односно за износ од 1.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 23.10.2023. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 31.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 8/24 од 25.01.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда, а одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилца је изјавила благовремену ревизију.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 10/23, у даљем тексту ЗПП), и одлучио да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужиља је поднела тужбу дана 28.12.2022. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 1.500 евра.

Како се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, предметни спор је мале вредности. У овој врсти спора, ревизија није дозвољена, према цитираној одредби закона. Притом, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници о спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужиља се не позива на члан 404. истог закона, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци ове одлуке, тако што је одбацио ревизију као недозвољену.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић